

ת"פ 19180/02/17 - מדינת ישראל נגד ו.ב.

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 19180-02-17 מדינת ישראל נ' ב' (עציר)

בפני השופט יריב נבון

מדינת ישראל

נגד

ו.ב. (עציר)

נוכחים:

מטעם המאשימה: מתמחה, מר שנאן מחמד

מטעם הנאשם: הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד יוסי רז מטעם הסנגוריה הציבורית

גזר דין

כתב האישום :

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו 2 עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. מעובדות כתב האישום עולה כי במועדים הרלוונטיים, היו הנאשם וגב' א.ב. (להלן: "א.א.") גרושים. א., בתו של הנאשם, מתגוררת יחד עם בעלה י. בביתם ב..... (להלן: "הבית"). לנאשם וא. בן משותף, מ.ב. (להלן: "מ.א."), אשר בינו לבין הנאשם סכסוך ארוך שנים, ובמועדים הרלוונטיים לא היה ביניהם קשר.

עמוד 1

3. על פי הנטען, ביום 3.2.17, במהלך שהותם בבית, עת היה הנאשם תחת השפעת אלכוהול, קילל וגידף הנאשם את א.. עובר לשעה 21:00, בהבחינו במ. מתקרב לבית, אמר הנאשם "קחו אותו מפה אחרת יהיה רצח", ניגש למטבח הבית, נטל סכין מטבח גדולה והחביאה בספה עליה ישב, אך א. נטלה את הסכין מהנאשם. בהמשך, חייג הנאשם למוקד 100 ודיווח כי א. מטרידה אותו ומאיימת כי תתלונן כנגדו, וביקש כי תגיע ניידת לבית. דקות ספורות לאחר מכן חייג הנאשם בשנית למוקד 100 ואמר "...מה אתם רציניים כאילו? מה אתם רוצים שאני אאבד שליטה?...אני לא רוצה לצאת מהבית של הבת שלי כן, תקשיבי אני אדקור את כל העולם, למה? אני נמנע". משנענה הנאשם כי הניידת בדרך השיב "מה עכשיו? עכשיו את שולחת לי? לא צריך, תבואו תאספו גופות. זה מה שאתם רוצים? אתם לא מכירים אותי כנראה". הנאשם המשיך במלל המאיים, השאיר את מכשיר הטלפון פתוח ובהמשך נעצר על ידי המשטרה.

4. בישיבה שהתקיימה ביום 14.3.17, הודה הנאשם והורשע במיוחס לו בכתב האישום. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש ולכן טענו כראות עיניהם.

טיעוני הצדדים לעונש:

5. המאשימה טענה כי לחובת הנאשם הרשעות קודמות. לטענתה, אומנם עסקין במקרה דנן באיום מילולי בלבד במסגרת התא המשפחתי, אך הינו ברף חומרה גבוה. במעשיו, פגע הנאשם באוטונומיה של המתלוננת, הטיל אימתו על סובביו, ואף המחיש את איומיו באמצעות נטילת הסכין. האינטרס הציבורי מחייב מיגור עבירות מסוג זה ולכן עותרת המאשימה לגזור על הנאשם 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי והתחייבות.

6. בפתח דבריו, הפנה ב"כ הנאשם להודאת הנאשם, אשר ניתנה בהזדמנות הראשונה ובלא שגובש הסדר טיעון בעניינו. לדבריו, עיון בכתב האישום מלמד כי התייחסות המאשימה למעשיו של הנאשם מחמירה מדי. לדבריו, דברי האיום נאמרו עת היה הנאשם תחת השפעת אלכוהול והנאשם הוא זה שהתקשר למוקד 100 של המשטרה מס' פעמים והשמיע דברי איום, אשר לא הייתה לו כל כוונה לממש. לכן, לשיטתו, לא ניתן להתייחס לדבריו כאיומים ברף חומרה גבוה. בכל הנוגע למתחם הענישה, טען הסנגור כי בנסיבות העניין מתחם הענישה הראוי הוא זה אשר חלקו התחתון הינו מאסר מותנה. לדבריו, הנאשם נתון במעצר מאז האירוע נשוא כתב האישום, על אף שיכול היה להשתחרר ממעצר באם היה מאתר משמורן נוסף אך הנאשם בחר לקבל אחריות על מעשיו, להודות ולחסוך מזמנם של כלל המעורבים. הסנגור אף הפנה למכתב שכתבה עו"ס ממרכז חוסן בו טופל הנאשם בעבר, במסגרת צו מבחן, לפיו הנאשם שומר מזה שנים רבות על ניקיון מאלכוהול, והוא חזר לשתות לאחרונה בעקבות טרגדיה משפחתית. לנוכח האמור, ומאחר ועברו הפלילי אינו מכביד, עותר הסנגור כי בית המשפט יסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

7. הנאשם בדברו ציין כי הוא מקבל אחריות על מעשיו ומצטער עליהם. הנאשם הביע רצונו לחזור לטיפול ולחיק משפחתו.

דיון והכרעה:

8. לפי סעיף 40 ג' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך

החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

9. הערכים החברתיים המוגנים באמצעות עבירת האיומים, לצידה קבע המחוקק עונש מירבי של 3 שנות מאסר, הינם שמירה על שלווה נפשו של הקורבן, בטחונו וחירות פעולתו. אין לאפשר מצב בו איום הופך להיות כלי או אמצעי לפתרון מחלוקות או סכסוך כזה או אחר, בפרט כאשר קיים חשש ממשי שדברי האיום יובילו לכדי פגיעה פיסית של ממש. בכך, חותר המאיים אף תחת שלטון החוק המחייב פתרון סכסוכים בדרך של הליכים משפטיים ולא בכוח הזרוע. בע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל קבע כב' השופט א' גולדברג:

"...אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט. כי גם אם אמרנו שאין בסעיף 192, בהבדל מסעיף 428, דרישה שמטרת האיום תהא להניע את המאויים לעשות מעשה או להמנע ממעשה, בידוע הוא שבמקרים רבים מושמעים איומים per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחרות הפעולה של הזולת".

10. עבירות האיומים פוגעות בערכים של שמירה על כבוד האדם, שלמות גופו ותחושת הביטחון של המאויים, וביכולתו לנהל חיים מוגנים ושלווים. הדברים מקבלים משנה תוקף במיוחד עת עסקינן באיומים המושמעים כלפי בן זוג או בן משפחה אחר, וזאת נוכח הצורך להגן על התא המשפחתי כיחידה אורגנית ושלמה, בה בן הזוג או כל בן משפחה אחר חש ביטחון אישי מרבי. הפגיעה במקרה זה בערך המוגן הינה משמעותית, נוכח תוכן האיומים שהשמיע הנאשם כלפי בני משפחתו, עת התארח בבית בתו, וזאת לאוזניהם של שוטרים המאיישים את המוקד המשטרתי. דברי האיום אף כללו התייחסות מפורשת לפגיעה פיסית, לרבות נטילת סכין על ידי הנאשם לשם העצמת איומיו, כמפורט בכתב האישום.

מדיניות הענישה :

11. מדיניות הענישה בעבירה בה הורשע הנאשם היא מגוונת ומחייבת, דרך כלל, הטלת עונשים מרתיעים, לרבות תקופות מאסר קצרות לריצוי בעבודות שירות או לריצוי בפועל. להלן דוגמאות מפסקי דין של הערכאות השונות, לשם המחשה בלבד:

א. רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל (מיום 25.6.08); בית משפט השלום גזר על המערער 12 חודשי מאסר בפועל בגין איומים שהשמיע כלפי בת זוגו. ערעורו על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי ואף בקשתו לרשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

ב. רע"פ 1293/08 קורניק נ' מדינת ישראל (2008); אושר עונש מאסר של 12 חודשים בגין עבירת איומים בלבד;

ג. ע"פ (מח' מרכז-לוד) 32320-09-12 אספורמס נ' מדינת ישראל (25.12.12); המערער הורשע בעבירות של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק, וזאת לאחר שלא השלים עם רצון המתלוננת לנתק עמו את הקשר. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש הראוי הינו החל ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר. הנאשם יליד 1955, ללא עבר פלילי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו ועונש המאסר שנגזר עליו הומר ל - 5 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ד. ת"פ 38263-09-10 מדינת ישראל נ' יוסי דהאן; שם הורשע הנאשם בעבירה של איומים כלפי בת זוגו, כאשר בעברו הרשעות קודמות בגין איומים ותקיפה. הושתו עליו 8 חודשי מאסר בפועל ו- 9 חודשי מאסר על תנאי.

ה. ת"פ 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (מיום 1.4.2014); הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים כלפי אשתו וילדיהם. נקבע מתחם ענישה שבין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל, והוטלו על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל.

ו. ת"פ 21596-08-11 מדינת ישראל נ' ירון סננס (מיום 22.5.2012); הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירת איומים בכך שאמר למתלוננת כי יהרוג אותה, זאת על רקע סכסוך כספי. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 3 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

12. בהתאם לסעיף 40 ט' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, יש ליתן את הדעת לנזק שנגרם מביצוע העבירה ולסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות.

13. כפי שעולה מעובדות כתב האישום שתיית אלכוהול על ידי הנאשם היוותה ככל הנראה את הרקע והתשתית לביצוע של העבירות. מידת האשם של הנאשם במקרה זה מלאה, ולא נטען כי קדמה כל התגרות מצד המתלוננים כלפי הנאשם טרם השמעת דברי האיום. הדברים נאמרו לאחר שהנאשם הבחין בבנו מ., עמו יש לו סכסוך ממושך, מגיע למקום. העובדה כי הנאשם בעצמו התקשר פעמיים למוקד המשטרתי מלמדת על מצבו התודעתי באותה עת, ואף על היעדר סבירות הטענה לפיה עלול היה לממש את דברי האיום שהשמיע.

14. במקרה דנן, לא נגרם נזק מוחשי למתלוננים, פרט לחוסר נוחות וערעור ביטחונם האישי לנוכח דברי האיום החמורים שהשמיע הנאשם. אכן, הנאשם נטל לידי סכין אך הוא החביא אותה מתחת לספה עליה ישב ולאחר מכן היא אף נלקחה ממנו ע"י אשתו, דבר המלמד כי לא חפץ כלל לעשות בה כל שימוש.

15. עסקינן אומנם ברצף של אמירות בעלות תוכן מאיים אך אין חולק כי עסקינן באירוע אחד, אשר יש לקבוע לגביו מתחם ענישה אחד.

16. נוכח כל האמור לעיל, אני קובע כי בהתאם לסעיף 40 יג' לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם הינו החל

מחודש מאסר בפועל וכלה ב- 12 חודשי מאסר בפועל, זאת בנוסף לעונשים נלווים של מאסר מותנה ורכיבים כספיים, בהתאם לנסיבות העניין ויכולתו הכלכלית של הנאשם. לא מצאתי כי יש מקום לסטות ממתחם ענישה זה לקולא או לחומרה, ולכן עונשו של הנאשם ייקבע בתוך מתחם ענישה זה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

17. בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. פגיעת העונש בנאשם - אין חולק כי כל עונש קונקרטי שיוטל על הנאשם יפגע בו.

ב. הנאשם הודה במיוחס לו בשלב מוקדם של ההליך ובכך חסך זמן שיפוטי ניכר ואף חסך שמיעת עדותם של עדי תביעה, חלקם בני משפחתו, על כל המשתמע מכך. סבורני כי הודאה זו מותירה פתח לשינוי ולתיקון מערכת היחסים במסגרת המשפחתית כולה. מדברי הנאשם לפני התרשמתי כי הוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו וכי חרטתו כנה. עם זאת, סבורני כי על העונש שיוטל על הנאשם להרתיעו מלחזור לסורו, לנוכח מערכת היחסים המורכבת עם בני משפחתו.

ג. לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל 9 הרשעות קודמות אשר 8 מהן התיישנו. בעברו, ריצה הנאשם תקופות מאסר בין כותלי הכלא. הרשעתו האחרונה הינה מחודש ספטמבר 2015, בגין התפרצות למקום מגורים בכדי לבצע עבירה, בגינה נדון, בין היתר, למאסר מותנה ולצו מבחן.

ד. במסגרת צו המבחן האמור, שולב הנאשם בהליך טיפולי - שיקומי, כפי שעולה ממכתבה של גב' מירי ברוש, עו"ס ומנהלת מרכז חוסן, אשר הוגש לעיוני. במכתב האמור מפורטות נסיבותיו האישיות הלא קלות של הנאשם, התמכרותו לאלכוהול מגיל צעיר, המשברים הקשים אותם חווה במהלך חייו, לרבות אירוע טראומטי אשר התרחש לפני שנים ספורות, ויש בו אף התייחסות להליך הטיפולי אותו עבר הנאשם אשר כלל גמילה מאלכוהול. הנאשם אף הביע בפני גב' ברוש רצון מחודש לעבור שינוי בחייו ולחדש את הקשר הטיפולי.

ה. הרתעת הרבים - על העונש במקרה זה לבטא סלידתו של בית המשפט מהטלת אימה כנגד בת זוג או בן משפחה אחר מצד נאשם, וזאת אף לשם הרתעת הרבים מהשמעת דברי איום אסורים. לנוכח האמור, לא ניתן להסתפק בתקופת המעצר בה נתון הנאשם, אלא יש לגזור עליו תקופת מאסר, בחלקו הבינוני - תחתון של מתחם הענישה, אשר יהא בה כדי להרתיעו. לנוכח נסיבותיו של הנאשם, החלטתי שלא לחייבו בקנס כספי או פיצוי למתלוננים.

19. לנוכח האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 4 חודשים, החל מיום מעצרו של הנאשם - 3.2.2017.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, לא יעבור הנאשם עבירת אלימות כנגד גוף, לרבות איומים, ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיף בו הורשע או בגין עבירת אלימות כנגד גוף, למשך 3 שנים החל מיום שחרורו. ההתחייבות תהא על סך 3,000 ש"ח או 25 ימי מאסר תמורתו; אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום יאסר למשך 10 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום ו' ניסן תשע"ז, 02/04/2017 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט

ניתנה והודעה היום ו' ניסן תשע"ז, 02/04/2017 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט